

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Egy hidról.

Sz.-Udvarhely, febr. 14.

Az állami közigazgatás közvetítése a municipiumok dolga. Többé-kevésbé mindenütt a polgárság bizonyos területi határokat meghatározott kebelzetei gyakorolják e fontos cogititót, mely hivatva van a társadalmi élet összes nyilvánulásait vezetni, szabályozni, ellenőrizni.

Igy van ez nálunk is. Legalább így kellene lennie, mert az adminisztratio kiválólag közügy s lelkiismeretes közreműködést vár el.

E rovat alatt áll, mint fontos tényező, a közlekedési eszközök és utak — szárazak és vizek egyaránt — jó rendben tartása, possibilitása.

Mióta a vármegyei intézménynek annyi ellensége támadt, szokássá lett minden rossznak kutforrásává tenni azt s minden publicalis calamitást abból származtatni. Nem hivatkozunk Laboulaye-ra, ki szerint „általános tévedés elővenni valamely megbukott institutiót s arra háramlítani minden bűnt és minden szenvedést”; de mondjuk, hogy manapság immár, midőn a doctrinairismus és a centralisatio mindazt elkövette az ősi vármegyei institutióval, a mit csak pietástalan kapkodás és rendszertelen rendezés és ujtás megengedhetnének: talán kevésbé lehet adminisztrális bajainknak okát abban ke-

resnünk. Ma már a miniszteriális omnipotentia üli majdnem tizenhárom esztendő jubileumát a helyhatósági önkormányzat felett. Joggal mondhatjuk, mikép bajainkért személyek s nem intézmények a felelősek.

A bözödujfalvi hid immár kerek számban tizenhárom év óta használhatlan. Az a romboló patak elvitte a gyarló faalkotmányt mindenestől s azóta téiben, fagyban, sárban, zivatarban, áradások időben be kell kerülni nyaktörő utakon a patakmederbe; csülökig belejár a barom a jégzajlásba, beszakadó jégburokba, feldagadt vizárba. Szerencsés, ki jó szerszámmal, ép barommal jár, hogy ott nem reked, kegyeletes segítőkre várva éjeken, órákon keresztül.

Tizenhárom esztendő hosszú idő; s Udvarhelyvármegye és M.-Tordamegye közönsége tizenhárom esztendő óta várja adminisztrális igazgatásának elhatározását e hid felépítése iránt és mind hasztalan.

Időnként vármegyei csendes gyűléseken, a sajtóban fel-felszólal egy-egy jóakaró hang s a bözödujfalvi hid kérdése, mint a bolygó láng, időnként fel-felcsillan s aztán ujjalag eltűnik. És ez immár tizenhárom hosszú esztendő óta van így.

Belevezett oda immár barom is elég s nem volt, ki kártalanítást adjon.

Vármegyénk nem tartott just az elromlott hidhoz; a község ugyancsak takarózott, hogy de bizony az övé sem az az összement utkapocs. Így aztán a szétört szekér, kárba vészett ló és ökör maradt a tulajdonos kára. Casus nocet domino. Csakhogy talán mégis kötelessége valakinek e vármegyében örködni az utak, a hidak és a biztos közlekedés fentartása felett; csak-hogy talán mégis lehetetlen az, hogy apja ne legyen annak a hidnak, ki az övét fentartani köteles; csak-hogy talán arra való az administratio, hogy a mi a köz, azt istápjá alá vegye s a publicum érdekeinek védője legyen.

Vármegyénk a székely vasut istápolására 44.000 frtot szavazott meg a prizma-megváltási összegből. Ezen összegből évenként 11.000 frtot fentartott az utak és hidak jó karban tartására, felépítésére.

E tizenegyszer ezer forintból az első egy ezer forintot jó ideje lenne már a bözödujfalvi hid felépítésére fordítani. Vármegyénk alispánja, csak-hogy a hid annál könnyebben és biztosabban felépüljön, Gagy, Bözödujfalva és a közel, szomszédos községeket felmenthetné egy évi közmunka robotja alól s erőiket beosztathatná a hidhoz; megkereshetné Maros-Tordamegye alispáni hivatalát, hogy a szomszedság jussán és méltányos kötelességén az is

járuljon hozzáunk legalább kézi és írás napszámokkal . . .

De a bözödujfalvi hidat fel kell immár építeni; azt az utat járhatóvá, biztosan közlekedhetővé kell tenni, mert ez az indolentia, ez a hanyagság tűrhetetlen immár. Tizenhárom esztendő sa nyargatásnak is elég; veszedelemnek is dúsított elég volt. Megérdemeltük ennyi türelem után, hogy ott vesztély nélkül járassunk. Hisz nem Isten nevében, alamizsna gyanánt kérjük; de kérjük a jogosultság tudatával s kérjük a halaszthatlan szükség komoly szavával azt.

Sajgó.

Országgyűlés. A képviselőház a közelebbi napokban a vadászati törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgyalásával foglalkozott és azt kevés vita után általánosságban és részleteiben is elfogadta.

Zichy Jenő gr., Péterffy kormánybiztos és Kiss Sándor kolozsvári kereskedelmi iskolai igazgató febr. 11-én a reggeli vonattal Maros-Vásárhelyre érkeztek. Az indóháznál a polgármester a vendégeket üdvözlő beszéddel fogadta, melyre Zichy Jenő gr. szívélyesen válaszolt. A vendégek a hatósági és ipartársulati képviselőket által kísérve, hosszú kocsisorban vultak be a városba.

Az iparügyi értekezlet Zichy Jenő gr. elnöke alatt a városi tanácssteremben másfél óráig tartott. Az értekezleten jelen voltak: Bély főispán, Apor báró, táblai

A „Székelyföld” tárczája.

Haszonbérő koromból.

Irta: Scarron.

(Vége.)

De mit toldjam-foldjam, másnapra ott voltam minden baj nélkül Mimiéknél. Nagy örömmel fogadtak. Mimike egészséges s olyan eleven lett látásomra, mint a gyík, sürgött, forgott, akár a karika; sietett le-szedetni máhát a kocsiról s föltálatni a párolgó villás reggelit, mely készen várt rá.

— Nem fáztott meg? Oh nem! Láttam azt a rettenetes bundáját. Fölér egy fűtött szobával. Hej Anka, Anka, hova akasztottad a teens ur bundáját?

— Ott van a szegen a nappaliban.

Igen, ott volt. Ugyanazt az árnyékot vetette a falra, a mit otthon nálam, de most keserűen sobajtottam fel. Az az árnyék nem csak a fal fehérségéből nyelt el egy darabot, hanem az én tárczám tartalmát is folyton nyelte.

A mint az óra egyhanguan ketyeg a falon, minden tik-takja pénzemben van. Az idő mulik, az árenda növekszik. Mialatt Mimim rózsás ajkai elfeesegették, mit csinált délelőtt, nekem az is egy hatosomba került. Minden szó, minden mozdulat bizonyos időmennyiséget vesz igénybe s minden idő-

rész emésztí vagyonomat. Tönkre megyek, tönkre kell mennem. Oh átkozott bunda, minek is hoztálak magammal?

Elképezhet, nyájas olvasó, hogy nem jól éreztem magamat. A fősvénység bántott s ez már magában is elég volna, hogy megrentson mindent; de meg azonfelül az irigység, a boszankodás is emésztett, hogy a bunda ott függ érintetlenül a fogason, gondozva van, nem kopik s mégis jövedelmet hoz a gazdájának.

Ejh, ezt már nem lehet kiállni! Azt forgattam fejemben, hogy fogadok egy paraszt embert, a ki bizonyos napibér mellett kötelezi magát egész nap viselni az árendális jószágomat s éjszakára is benne alszik. Mert én jogosítva vagyok minderre megállapodásunk szerint. Ha már fizetem, hát legalább én is vegyem ki a haszonélvezetemet!

Boldog egy pár nap volt az, melyet ott töltöttem — vagy inkább lett volna e nélkül. Mindenben kedvemben jártak.

Mimike elárulta, úgy fátyolon át, hogy egy nagy meglepetés is készül számomra. Nem mondta meg, mi. De már tudtam. Egy kis karikagyűrűt csináltatott, mert láttam, a mint az első napon pajkos tréfával megmérte az ujjomat egy ezernaszállal. Kért, hogy maradjak ott még vagy két-három napig, mert az a bizonyos meglepetés úgy kívánja, mert még nem kész.

Mondtam, hogy nem maradhatok, nem lehet, okom van rá, hogy elmenjek.

— Oka van? szolt Mimike gyanakodva s tündér arca elborult. Hátha nem ereszténem ... hátha. . .

Nem szoltam semmit, nem gondolhattam, hogy olyan szörnyű merénylet készült ellenem.

Az ünnepekre otthon volt a Mimike öcsce is, aki rangjára nézve diák Rozsnyón s a kinek mindjárt az ünnep után el kellett utaznia.

Egy este elbucszott tőlem, mert úgy volt, hogy korán fog elmenni reggel, a mikor még én alszom. S úgy is történt, reggel már hült helye volt a diáknak.

— Elment a Laczika? Kérdem a reggelinél. Szegény Laczi, mennyit szenved a hidegen! Van-e legalább jó meleg gunyája?

— Ne busuljon, — szolt Mimi mosolygva — egy kis csinyt követtem el ön ellen.

— Előre is megbocsátom, hadd halljam.

— Tudja, két legyet egy csapásra. A gyerek se fázik meg s az erőszakos intézkedés is végre van hajtva, holnap még el nem utazhat.

— Hogyan? hebegem.

— Ráadtam szegényre a bundáját.

— Az én bundámat! kiáltottam. Kiszasszony, ez rettenetes!

Dult arczczal ugrottam fel. Az egész familia megdöbbenve bámult rám.

— Mi történt önrel, az isten szerelméért?

— Mi történt! — hörgém gunyos ingerültséggel — az történt, hogy kegyed tönkre tett engem. . . . Mikorra jön vissza az a kocsi, a melyik elvitte a fiut?

— Négy nap múlva.

— Annak nem szabad megtörténni!

— Pedig már az egészen úgy lesz — szolt Mimike, méltatlankodva modorom fölé. De ha ön el akar menni, ám menjen uram, — tette hozzá végtelen hidegen — Nalászy bácsiéknak két bundájuk is van, azonnal hozatok egyet kölcsön addig, míg az önt felküldjük Pestre. Jó lesz-e, uram?

Kétségbeesve hajtottam le fejemet az asztalra és nem szoltam semmit többé. Csak sóhajaim érezteték velök a nagy szenvedést, mely lelkemben dult.

Az egész család elhidegült irántam e különös modor miatt, maga Mimi is olyan furesán nézett rám e percztől s én egészen kiestem eddigi szerepemből; úgy éreztem magam, mint egy üldözött ember, a kinek minden perczen lecsaphat feje fölé a pallos. Valami ideges nyugtalanság vett erőt rajtam s lázassá tett. Nem tudtam helyemet találni s helyzetem óráról órára tartatatlanabb lett — a család előtt is.

Másnap úgy vettem észre, valami kis

elnök, Kovács polgármester, Lázár rendőrkapitány, a hatósági és ipartársulati képviselők, tanfériak, kereskedők és érdeklődő hivatalnokok. Az értekezlet megnyitvatván, Péterffy kormánybiztos kifejtette küldetésük célját, utasításokat és felvilágosításokat adott az iparos tanoncok oktatására vonatkozólag; ígérte közbenjárását a kormánynál a tanoncok oktatása érdekében. Szőlősi, az iparos tanoncok tanításának felügyelője, ismertette a mostani viszonyokat s a vérszűzöltségségét hangsúlyozta. Végül kérte a kormánybiztos a polgári iskola átvételére és ipariskolává átalakításra. — A kormánybiztos 1000 frtos költségvetést ajánlott jövőre a tanoncok jobb díjazására. Az értekezlet éljenzésekkel fogadta a vendégek beszédeit, kik ezután az illetékes hatósági és tanügyi férfiak kalauzolásá mellett az iskolák látogatására és a tanítás meghallgatására mentek. Délután 1 órakor a „Transylvánia“ vendéglőben disztribúció, este a színházban disztribúció tartott.

Fáklyás zene is volt. Az üdvözlő beszédet Szabó István, a polgári-egylet jegyzője tartotta, melyre a gróf köszönettel válaszolt.

Általános elmélkedés a pártokról.

(t—sz.) Legyen az párt avagy felekezeti törekvés, de ha annak élére kimagasló nagy ember nem áll: mindig kicsinyes és kezdetleges fog maradni. A nagy embereknek azonban megvan az a tulajdonságuk, hogy nem igen szeretnek járni a mások nyomdokai után. Ha vallásba kapnak: változtatnak, reformálnak; ha politikába kapnak: ott is. Minden vallást, minden elvet nagy alakok, nagy emberek hoztak létre és nem megfordítva. És az a valóság, az az elv csak addig maradt meg a maga állapotában, a míg, hogy változtasson rajta, újabb nagy ember nem került az élére.

Ma már szokatlan emberi nagyságok hagyják a vallásukat és keresnek maguknak talajt, a hol kitűnhetnek; és legyen az a talaj a művészetnek avagy irodalomnak talaja; legyen az bármiféle tudomány avagy tudománynak az ága; legyen az politika vagy annak egy-egy szakosztálya: a nagy emberek jelenlétének bizonyítéka mindig az lesz, hogy akár a politikán, de akármin, sajátosság egyéni felfogás lesz észlelhető.

Épen ezért nagy tévedés azt hinni, hogy az elveknek változniuk nem szabad.

Csomag jött a postán. Mimi fel se bontotta. Oda csapta azon módon a szűzöltségszűziba. Minden tagom reszketett. Tudtam, mi van a csomagban. Ajkamat már mozgattam is, hogy szólni fogok. De nem — semmi alkalmas szó sem jutott eszembe; azok a hideg pillantások, melyekkel találkoztam, megfagyasztottak bennem minden érzést.

Vége negyednap megérkezett a kocsi. Épen benn ültem a nappaliban, midőn berobogott. Senki sem volt ott, a „Pesti Hírlap“-ban olvastam a Beksics cikkeit. Senki sem törődött velem s ez elég ok volt rá, hogy ilyenkor, mikor már más úgy sincsen hátra, az ország dolgaival törődjem.

Tükör ültem, hogy mikor hozzák le már a kocsirol a máhakat. Az ajtó nyílt, de a bunda csak nem jött.

— Anka! szóltam a cselédnek. Itt van a bunda?

— Nincs, teens uram, szólt az vigan, a kocsis ott felejtette az ifju urnál.

— De hiszen a bunda enyim! kiáltám elsápadva.

— Nem baj az, teens uram, majd visszahozzák husvétkor, mikor megint elmegy a kocsi az urfiért.

Órült voltam dühömben, tomboltam, toporzékoltam. — Kocsit, kocsit! Rendelje meg nekem a kocsi! Azonnal megyek, egy perczig sem maradok ennél a háznál, a hol ilyen gunyos játékok üznek velem!

— De kedves Cserkész ur — mente-

Hiszen ezen állítást meghazudtolja maga az idő, mely semmiféle maradiságot nem tűr meg; és meghazudtolják maguk a nagy emberek cselekedetei, kik minden elven, a melynek élére állnak, változtatnak.

És hogy tovább ne menjek: itt van a Kossuth Lajos által felállított 1848. és 49. és itt van a Deák Ferencz által felállított 1867. Kossuth Lajos igen sokban egészen más irányt követett, mint elődei, Deák Ferencz is más irányt követett, mint Kossuth Lajos; és a kik Kossuth Lajost kárhoztatták, a kik Deák Ferenczet kárhoztatták: elfelejtették, hogy ezek oly lelki nagyságok valának, kikben az öntudat bátorságot adott arra, hogy változtatásokba merjenek menni és ne érezzék magukat földhöz bilincselve más emberek által lerakott elvek békóival. És ők ezzel csak saját különváló egyéni nagyságuknak adtak kifejezést, mert hogy nagyok voltak, azt követőiknek sokasága mutatta.

Igenis. Követőiknek sokasága. Akarhatta volna azt más ember, a mit Kossuth akart, akarhatta volna azt más ember, a mit Deák akart, ámde ama nagyság nélkül, mely nagyság eme két alakot hatalmasá is tette, nem vihette volna keresztül. Ebből is kiviláglik tehát, hogy nem az elv teremtette a nagy embert, hanem a nagy ember teremtette az elvet. Az elv tehát nem dogma, hanem az emberi nagyságok észjárása szerint változik, mert azáltal változtatattik.

Minden oly pártállás tehát, mely nem nagy ember által vezényeltetik, avagy többek által vezényeltetik, csak vajadás, mert a valódi nagyság mellett nem lehet vezérkedni másnak is; másodrendű vagy harmad-, negyedrendű nagyságok pedig segédkezni igen jók, de hogy egy-egy nem általuk teremtett elvet, avagy általuk teremtett, de felkarolásnak nem indult elvet diadalra emeljenek, pláne ez elveknek útját álló más szellemi óriásokkal megküzdjenek: nem arra valók.

Pártalakulások, szakadások, csoportosulások, új nevek, új czimek: szerencsepróbálgatások. A szemlélő csak annyit tud, hogy az illető szakadók, alakulók vagy csoportosulók a dolgok folyásával nincsenek megelégedve és más móddal szeretnének előbbre vergődni, de bizony a vergődés iránt elragadtatást, a csatlakozásra pedig vágyat nem érez. De ha a dolgok élére egy oly ember áll, a ki aztán talp alá tudja huzni, mindjárt másképen működik a banda

getőzött Csomády né, Mimike édes anyja, — hiszen megtörtént a hiba, a kis hobortos Mimi az oka... de hát ez még nem olyan nagy veszedelem, hogy ennyire kihozza a sodrából. Bundát majd hozatunk kölcsön, hogy most meg ne fázzenek. Az öné is itt lesz husvétkor akkor majd... felküldjük önnek.

— Nem bánom én asszonyom, ha már elevenen megfőztek, ha megesszük is.

— De uram... ez talán mégis tulság!... Az omnibusz előállott, belevágtam magamat s eljöttem a kikölcsönzött bundában.

A menyasszonyomat eljásztottam, az ki sem jött elbucszni tőlem; de hát ez még nem volna baj, menyasszonyt találok én még — hanem, hogy mi lesz a bérletemmel?

A bunda nyilván még most is valahol Rozsnyon terpeszkedik s pajkos diákok hancuroznak rajta, de mi lesz ha még husvétkor sem kapom, ha soha se kapom meg?

S mi lesz, ha megkapom is?

A tulajdonos, miként szabóm értesít, valami ügyes-bajos dologban elutazott Amerikába és az itteni ruhaboltját bezárta. Mondják, vissza se jön évekig.

Mi lesz, mi lesz, ha negyven esztendő múlva kerül haza s beekzekválja rajtam a forintokat minden napra a bundáért?

Uraim, ösmerjék be kérem, hogy nem érdemes bundát hasznóbérelni.

(„P. H.“)

is, mindjárt nem kell nótákat keresgélnei, a tánczkedv mégis egyszerre megérkezik.

Azok a pártok tehát, melyek boldogulni nem képesek, hiába csoportosulnának újra, hiába vesznek más lobogót és más címet, mégis csak a régi, a régi unalmas muzsikuskok maradnak; hanem valami jó primásra igyekezzenek szert tenni, a mi, ha nincs, igen nagy baj, mert ha van, nem is igen keresteti az magát, hanem mint az üstökös, egyszerre megjelen. Akarva, nem akarva tehát, de ezt az időt kell bevárni.

K. Váshelyt, 1883. febr. 11.

Az olvasó-egylet f. évi közgyűlésében egyetünk ügybuzgó alelnöke, t. Kovács István járásbíró ur, azon indítványt tette, hogy minden hónapban tartsunk egy oly társas estélyt, melyen az egylet tagjai mindannyian megjelenhetnek. Az estélytartás által elérnénk azon cél, hogy a városi polgársággal szorosabban egyetértve, sok közügyi dolgot megvitathatnánk s ezáltal városunk közjólétét, mivelődését hathatósan emelnék. Továbbá alkalom nyílnék arra, hogy az egylet tagjai egymással szorosabb ismeretségbe jussanak s egyetünk existenciáját, virágzását szívvel-lélekkel pártolják, munkálják. Hogy ezen estélyeken az eszmék harcát a szív örömeivel olykor-olykor felválthassuk, felkérőndőnek véli a közművelődési egyesület zeneszakosztályát és a k. váshelyi tanító dalkört, hogy egy-egy műdarab előadásával estélyünk fényét emelni sziveskedjék. Végül, hogy ne csak a lélek, hanem a test is nyerve meg a maga táplálékát, azon ohajának ad kifejezést, hogy ezen estélyeken egyszerű közvacsora is rendeztessék, mely vacsora jövedelméből az illető vendéglősné bizonyos perczentet az egyletnek adni köteles.

E nemes célú, magasztos és fontos horderejű indítványt a közgyűlés az ügy szentségéhez méltó lelkesültséggel tette magáévá. Az első társas estély f. hó 10-én este tartatott meg. Ez alkalommal részt vettek az estélyen: a törvényszék elnöke, bírái, az ügyészség, a járásbíró bírái, a tanító kör; az ügyvédi kart Zayzon Lázár ur, a kereskedői osztályt Török Bálint, Dávid Antal és Fejér János s a polgári osztályt Hankó László és Zakariás Kristóf urak képviselték.

A lelkesítő dal elzengése után megkezdődtek az eszmecserék, vacsora stb. és a legvidámabb kedélyhangulattal folyt egész 12 óráig. Ekkor a szép társaság eloszlott.

Ezen estélyek által alkalom nyílik bemutatni az egylet t. tagjainak azt, hogy mint érdeklődnek a közügyekért, kit milyen eszme vezérel közügyi munkásságában, mily uton és módon gondolja e város közjólétét, anyagi és szellemi felvirágzását előmozdithatni. Különböző téren, különböző fegyverekkel harcolunk; de közös célunk az, hogy e haza nagy és boldog legyen. A társadalomban mindenki annyit ér, a mennyire betölti azon állást, melyre hivatva van. Egyesületünk társas estélyein nincs tehát castrendzer és ki-ki elmondhatja közös célunk elérésére irányuló nézetét. Van itt törvénytudó, paedagogus, kereskedő, iparos, gazda, és mindannyian a magyar ősi szokás szerint valódi honfui szeretettel vitatják meg a közös ügyeket.

A most rögtönözve rendezett estély nem vont össze mindnyájunkat, hanem hiszszük, hogy a f. évi márczius 3-án rendezendő sokkal népesebb lesz. Addig is Isten velünk!

x.

Levelezés.

Hétfalu, 1883. febr. 8.

A hivatalos lap idei 6-ik száma meghozta a földgömbön levő cs. és kir. osztrák-magyar consuli hivatalok számát és székhelyét. A terjedelmes kimutatásból számkivonatilag ez uton mindenki megtudhat annyit, hogy az ismert világrészekben az 1882. év végével összesen 451 consuli hivatal létezett, miből 44 főconsulát, 143 consulát,

114 alconsulát és végre 150 consuli ügynökök.

Az egészről a székelységet legközelebb és leginkább a romániai consuli hivatalok érdeklik. A mi tehát erre nézve a hivatalos lapban áll, adom szó szerint.

Románia. Consulát Bukarestben: Stadler Kornél, consul. Alárendelt hivatalok. Alconsulátok: Gurgevóban Neumann Antal consul ad personam s az alconsulát vezetője; Turn-Severinben: Neumann Tivadar consul s az alconsulát vezetője. Plojstiben: br. Schweiger Gyozo alconsul és ügyvivő. Krajovában: Molnár Károly alconsul. Consulátok: Szulinban: gróf Viscovich Alajos consul; Tulcsenában: Felinek Ferencz consul és ügyvivő; Kustendzsében: Lican Antal alconsul és ügyvivő; Jasiban: lovag Schiek Rudolf consul ad personam. Alárendelt hivatalok. Alconsulátok: Románban: báró d'Aibon Gusztáv alconsul; Boutuban: Szinvel István ügyvivő és tiszt; Foltiozenben: udrycei Udryczky Gusztáv alconsul. Consulát Galaczban: lovag Boleslavski Károly főconsul és kiküldött az európai Duna-bizottságnál. Alárendelt hivatal. Alconsulát: Berladban Dr. Billitz ügyvivő; consulság Ibrailán: Hansvenzl János consul. Alárendelt hivatal: alconsulát Foksanban: Zagorszki Illés alconsul.

Továbbá, mivel e lap egy egész katolikus vármegyét occupált, azt sem tartom fölöslegesnek megemlíteni, hogy Palestina-ban egy consulság és egy alconsulát létezik, előbbi Jeruzsálemben lovag Strautz Antal consulsága, utóbbi Jáfában Pascal Jakab consulsága alatt.

Bitai Baikó Lajos.

Mindenféle.

— Turóczy Adolf pénzügyi tanácsos, a budapesti fővámvivatal igazgatója, a király ő Felsege által pénzügyi főtanácsossá nevezte ki. Gratulálunk a megérdemelt kitüntetéshez.

— Házasság. Gereffly Ferencz gyószentmiklósi kir. aljárásbíró f. hó 5-én nőül vette Sajgó Viktória kisasszonyt. Fogadják szerencse kívánatunkat!

— A csiksomlyói jötekonny nőgyeület f. hó 5-én tartotta meg második bálját nem nagy számu, de csinos közönség részvétele mellett. Miklósi Józsefné és Fodor Ignác né rendezők tekintélylyel párosult nyájas modora még a zárlat alá helyezett Csik-Szeredából is számos hölgyet edesgetett oda. Élénkség és kedélyesség tartotta össze a közönséget reggeli 4 óráig. Gyermek, ifjak, öregek egyaránt igyekeztek a táncból és kedélyességből részöket kivenni, mintha minden nyirettyurántásra a hurok ezt sivitották volna: ezzel vége a farsangnak. A hölgyek kivétel nélkül oly szépek voltak, mintha mindeniknek hódítási szándéka lett volna. Épen ezért, bárha a referenstől rendesen megvárják, hogy izlésének is adjon kifejezést, igen nehéz ily esetben nyilatkozni. E nap emlékére azonban Mikó Erzs, Miklósi Anna, Fodor Anna és Fodor Rózából nefelejtcsokrot fűzök, hogy annak kellemes hatását a jövő farsangig mindenki kegyelettel élvezhesse.

— Uj postahivatal. Zagonban f. hó 11-kén uj postahivatal nyílt, melynek kézbesítési kerülete csakis Zagon községére terjed s levél- és postakocsi-küldeményekre, 200 frtig terjedő postautalványokra, utánvételes küldemények, utánvételes jegyek és postai megbízások közvetítésére van felhatalmazva. Menetrend: Ind. Zagonból d. u. 2 ó. 30 p. Érk. N.-Borosnyóra d. u. 3 ó. 50 p. Ind. N.-Borosnyóról d. u. 4 ó. 40 p. Érk. Zagonba d. u. 6 ó.

— Gyászhir. Br. Apór Béla f. hó 13. Altorján tudósorvadásban meghalt. Béke poraira!

— Értesítés. A kézdívasárhelyi takarékpénztár tizedik rendes közgyűlését f. év márcz. hava 11-ik napján d. u. két órakor fogja megtartani az intézet helyiségében, miről a részvényesek tisztelettel értesítetnek. Kézdi-Vásárhelyt, 1883. febr. 14. A z i g a z g a t ó s á g.

— **A kézdívásárhelyi** közmivelföldési egyesület zeneszakosztálya által folyó hó 17-én (szombaton) tartandó zene-estélyre már szétküldték a programokat. A mint a programból látszik, élvezetes estélyre lesz kilátásunk. Az előjelekből ítélve, az estély sikerülni fog. — Hír szerint az előadás végeztével egy pár táncz-nótára is rágyújt a zenekar.

— **Háromszékmegye**, mint a „Nemzet”-et S. Sztygyörgyöl értesítik, az utóbbi években eszékőzt sorozások alkalmával a legtöbb esetben nem volt képes kiállítani a reá törvény szerinti eső ujonez- és póttartalékjuralékot. Ennek oka abban van, hogy a korászmai, bereczki és sózmezei román-ajku hadkötelesek a hadkötelezettség teljesítése elől átszöknek a közvetlenül szomszédos Romániába s az onnan való visszatérésre rendkívüli intézkedések életbeléptetése nélkül egyáltalában nem szoríthatók. Ezen körülményeivel szemben a megyei hatóság a véderőről szóló törvény 47. §-ának első pontjában körülírt ama rendelkezést sürgeti, hogy a honvédelmi miniszter a hadkötelezettség előli tömeges szökések meggátolására a törvény által adott felhatalmazásnál fogva rendkívüli intézkedéseket tegyen s ezzel kapcsolatban képesekké lennének teendőik külügyi képviselőtünk útján az iránt is, hogy a Romániában engedély nélkül tartózkodó hadköteleseink onnan kiutasításának, illetőleg hazájukba visszakísértessenek.

— **Vadászkaland.** Kézdi-Vásárhely „Kétág” nevű erdejében Veres A. erdőpásztor három fiával és egy társával element medvevadászatra. Találtak is egy vén maczkót, melyre kétszer lőtt rá az egyik vadász, de rosszul találta s a medve a vadászokra rohant. A nagy zajra előrohantak a medve két éves kölykei s a vadászok és a vadak között iszonyu dulakodás támadt, minek az lett a vége, hogy a medvék elszaladtak. A barlangban is volt 3 boos, melyek közül kettőt elzártak, egyet pedig elevenen elfogtak.

— **A „Budapesti Hírlap”** következő igen érdekes újdonsággal lepett meg: „Hajnó d Anikó. Ne tessék kérem szépen, megijedni, nem irodúk „rajz” e szép hangzású név szerencsés birtokosáról. Mert Hajnó d Anikó szerencsés egy teremtese az Istennek s nem első sorban azért, hogy nem irok róla egy unalmas, hosszú rajzot. De hát ki ez a Hajnó d Anikó? — kérdik a t. olvasók. A neve szép, annyi bizonyos, s a mi nem utolsó dolog, olyan hangzása van, hogy eredetére nézvést legalább is a székelv rhabonbárok meg sem áll. Mert hát Hajnó d Anikó igazi tűzről pattant menyecske, amolyan

„Se nem szöke, se nem barna, Hanem igaz székelvajtja”, mint a nota mondja. A „Budapesti Hírlap” olvasói bizonyosan emlékeznek még ama híreinkre, melyben jelentettük, hogy József főherceg Székelyországból szemelt ki szöptatás dajkáit egy legközelebb várando főhercegi esemetenek. Most már abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a szerencsés menyecske névével is megismertethetjük t. olvasóinkat. Hajnó d Anikó Csikországbán és ott is Csik-Szereda városában látta meg a világot, nem kis veszedelmére a város fiatalágának. Még jóformán föl se cseperedett hajadon leánygyá, bomlott utána a kaputos és zekés legény-sereg. S a szép Anikó nem is hordá sokáig pártáját, bekötötte a fejét a város egyik legénye. De Anikó nem sokáig élvezte a házasság örömeit. Elvált férjétől. Most már özvegy menyecske, irigysége tárgya nemcsak Cs.-Szereda, de Csikországból, sőt az egész Székelyország menyecskeinek. Csik-Szeredából Alcsuthra — nem minden-napi dolog. Havonkint 60 pengő forint s hát még a hercegi élet és az a sok derága ajándék, mikre Hajnó d Anikó mindenesetre érdemesíteni fogja magát! De Hajnó d Anikó kitüntetése nemcsak Székelyországbán kell, hogy fontos esemény gyanánt vétessék, de széles e hazában is. A fontos t. i. az a Hajnó d Anikó dajkaságában, hogy ő az

első székelv menyecske, a ki Habsburg-esemetét szöptat, viszont a születendő főhercegi esemete is az első lesz a Habsburgok közt, ki székelv tejet szöptott. És most mi más kívánni valón maradhatna fenn még annál, hogy a születendő főhercegi esemete szívja magába minden erényét a derék székelv népnek — a Hajnó d Anikó tejéből! Sz—ly H—r.— Eddig a „Budapesti Hírlap” újdonsága. A dologban az a legérdekesebb, hogy Hajnó d Anikó ezt a rá nézve nagy kitüntetést a Budapesti Hírlapban olvasta, de annál többet idáig még nem tud róla. Nyomban levelet is intézett József főherceghez felvilágosításért, melyben kijelentette hajlandóságát a dajkaság elfogadása iránt. Hajnó d Anikó egyébiránt nem „özvegy”, hanem Rancz Lőrinczné.

— **Villanyvilágítás** Maros-Vásárhelyt. Levelezünk írja M.-Vásárhelyről: A Kraft-féle szeszöfözésben most állítják föl a villanyvilágításhoz szükséges felszerelést. Már többször volt világítási próba. A többiek közt egy alkalommal én is jelen voltam egy kísérelten — írja levelezőnk — s mondhatom, hogy ez kitünően sikerült. A világítás oly nagy volt egy gép-szobában, hogy egy a földre hullatott tűt is könnyen lehetett megtalálni. Ugyanekkor a petroleum-lámpa világát annyira elnyomta a villanyvilágítás, hogy a petroleum-lámpa egészen elhomályosodva, 2 kros fagygyertyáként látszott pislogni. „Libich et Comp” cég embere Budapestről van itt és dolgozik a nevezett gyárban. Pár nap múlva teljesen kész lesz vele. A napokban a jégpályán is rendezett világítást; ez is szépen sikerült és szépen jövedelmezett, daczára a locs-pocsos időnek. Ime, a székelv főváros is halad. K. G.

— **A sz.-udvarhelyi** korcsolya-egylet idei tánczvizgalmán felülfizettek: Dr. Szabady Ferencné 6 nsága 25 frtot, Koronkay József ur 5 frtot, Mártini Róbert ur 2 frtot, Szabó Albert kir. közjegyző ur 2 frtot, Dr. Török Albert, Dénez János, Koncz András, Gyertyánffy Albert, Wass és Riemer urak, valamint Kádbébó Etelka 6 nagysága (Sz.-Keresztúrról) 1—1 frtot. Midőn a bálbizottság névében ezt ezennel nyilvánossá tesszük, egyszersmind köszönetet mondunk a szíves felülfizetőknek. Sz.-Udvarhely, 1883. febr. 10. A bizottság névében: Koncz Ármin, elnök. Dr. Kádbébó Ferencz, jegyző.

— **E hírrel kapcsolatban** felemlítjük, miszerint ezen bál összes bevétele 174 frtot tett, a kiadások összege pedig ugyancsak 174 frt volt.

— **A marosvásárhelyi „Iparos polgári egylet”** febr. 3-án sikerült tánczvizgalmat rendezett, melynek 343 frt bevétele, 154 forint kiadása s így 189 forint tiszta jövedelme volt.

— **Nagy-Küküllőmegye** tanügyi állapotáról az 1881-82-ik, illetőleg az 1882-ik év második feléről tanügyi jelentést kaptunk. Ebből közöljük a következő adatokat: Nagy-Küküllőmegye 3116-13 □ kilométer területén 123 község- és két rendezett tanácsu városban 132-480 lélekszámmal bir (az 1880. évi népszámlálási kimutatás szerint). Megyei főhelye: Segesvár; állami egyenes adója: 530.741 frt 89 1/2 kr. Ezen 125 helységben volt összesen 224 elemi, 5 vallásfelekezeti felső nép- és 3 polgári iskola, — ide nem számítva a segesvári ev.-luth. gymnasium és tanítóképezdét, ugy-szintén a megyesi ev.-luth. gymnasiumot, tanítóképezdét és földmives-iskolát. A 232 iskolában működött összesen 382 tanító. Tankötelesek összes száma volt 18.745; ezek közül fiu 9725, leány 9020. Ezek közül tényleg iskolába járt 16.687; ezek közül fiu 8733, leány 7954. A feljárók közül elemi iskolába járt összesen 11.695; ezek közül fiu 6296, leány 5399. Ismétlő iskolába járt összesen 3853; ezek közül fiu 2083, leány 1765. Vallásfelekezeti felső nép- és polgári iskolába járt összesen 1139; ezek közül fiu 349, leány 790. Iskolába nem járt összesen 2152; ezek közül fiu 1048, leány 1104. Megjegyzés. A tankötelesek összes száma, és a tényleg iskolába járók és nem járók együttes összege közt mutakozó 94 iskolába járók többlete a megyesi ev.-luth. iskolákra esik, még pedig 56 fiu és 38 leány, kik az illető községekből, mint iskolába nem járó tankötelesek, Medgyesen pedig, mint más helységekből ott tanuló tankötelesek lettek ki-mutatva.

— **Vetőmagvakat** vevők figyelmébe. A földművelési miniszterium minden évben közlése teszi azon magkereskedők neveit, kik a budapesti vetőmagvizsgáló állomás ellenőrzésének magukát alávetik. A folyó évre a következő három budapesti magkereskedő lépett szerződésre és vetette magát alá a magvizsgáló állomás ellenőrzésének: 1.) Halbauer és Kölber (V. akadémia-utca 3.) 2.) Mauthner Ödön (IV. Koronaherceg-utca 18.) 3.) Szávost Alfons (V. főut, Fűköny-ház.) Figyelmetjüket olvasóinkat, hogy minden cifra magárjegyzéknek ne higyenek s azért a fennidezett cikkeket ajánljuk figyelembe.

— **Gyujtogató patkány.** Szamosfalván f. hó 4-én a b. József Lajos malmában a molnárlegények hatalmukba kerítették egy négy lábú „lisztlopót” egy patkány gömbölyiségében és legott statáriumot tartván felette, elhatározták, hogy orosz petróleum-mal lelocsolják, tüzet adnak a bőrének s így elboosátják; a mi meg is történt. A lángborult patkány iszonyu sebességgel ugrálva, szökdelve futott jobbra-balra, míg végre eltűnt. Kevés idő múlva a malom-mester-féle ház előtt felhalmozva lévő kazal szalma lángokban állott. A mulatság komoly fordulatot vett. Az előbb vígan nevető molnárlegények ijedt arccal futottak a tűzhöz. Egy kazal szénája s egy ház leégett.

— **Politikus szürszabó.** Nem utolsó ezim az sem, melyet egy j...nyi szürszabó adott magának, ki azon indokból, hogy ő közönséges és váltó munkán is dolgozik, „köz- és váltó szürszabónak” írja magát egy a megyénél kiállított nyugtára. Nem tudjuk, — teszi hozzá a Szolnoki Híradó — az ügyvédi kar sietni fog-e azon új tag üdvözlésére, melylyel így szür alatt szaporodott.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A bereczki önkéntes tűzoltóegylet javára jelen hó 4-én tartott tánczestélyi eredménye 65 személy után: 66 frt 30 kr. Ezen összegből a költségek fedezetére rendes számla mellett kiadott: 42 frt 30 kr. Maradt az egylet javára: 24 frt o. e. Hazafias kötelességemnek ismerem mindnyájan a résztvevőknek a czél előmozdítása érdekében — a magam és az egylet nevében őszinte köszönetet mondani, de különösen azoknak, kik felülfizetésekkel is kívánták a nemes czélt elősegíteni, névszerint: T. Szabó Mózes ur nevével 11 frt, Császár Lukács, ifj. Dávid István 1—1 frt, Kerekes János 80 kr, Velnreiter György, id. Gábor Imre 60—60 kr, Tóth László, Kovács Károly Csizsár Pélné 50—50 kr, ifj. Tóth István, Miklós Albert, Tankó Ferencz Németh József, Szvoboda Béla, Bálint László, Gábor Péter, Popp György, Ascher Ferencz, Beloj János 40—40 kr, Hegyesi Alajos, Málnási Kristóf 30—30 kr, Kölönte Mózes és Benkő Gyula 20—20 krral. Fogadják! ismétlen meleg köszönetet a még csak kezdetlegesség stádiumában álló zsenge egyletnak! De fogadják hálás köszönetünket a szorgalmas rendező bizottság is, mely minden lehetőt elkövetett a valóban csinos estély sikeréért. Adja a gondviselés Istene, hogy soha, vagy legalább ritkán kelljen teljesíteni kötelességét ezen egy-egyletnak! Kisszerű bár, de örvendek „Bereczki dolgok” közé tartozik ez is tán! Több ilyen adjon Isten! Ifj. Farkas Ignác, e. főparancsnok

— **A helybeli felső-népiskolában** közelebről gyűjtés eszközöltetett a györvidéki árvízkarosultak javára. Adakozott a tanító-testület és a tanulók nagy része. Név szerint: Baló László 50 kr, Gyöngyösi István 50 kr, Kiss Károly 50 kr, Mauthé János 50 kr, Erdélyi Károly 96 kr. A tanulók közül: Török Andor 30 kr, Jancsó György 7 kr, Benkő Pál 5 kr, Nagy Árpád 20 kr, Molnár Kálmán 13 kr, Jancsó István 10 kr, Nagy József 10 kr, Baka Endre 10 kr, Kolumbán Zoltán 10 kr, Bitai István 6 kr, Kovács István 10 kr, Turóczi Béla 5 kr, Malcher József 10 kr, Csizsár János 6 kr, Balogh Albert 10 kr, Fazekas Domokos 30 kr, Szócs József 15 kr, Rácz István 20 kr, Veres Sándor 10 kr, Bodor Ödön 10 kr, Czirmai Árpád 10 kr, Baka Albert 10 kr, Benkő Sándor 30 kr, Csutak Barabás 10 kr, Dézsi János 10 kr, Popovics József 25 kr, Vajna József 20 kr, György Albert 22 kr, Rákosi Károly 20 kr. Begyűlt összesen 7 frt, mely összeg f. hó 6-án rendeltetési helyére el is küldetett. Kézdi-Vásárhelyt, 1883. február 13-án. A felső népiskola igazgatósága.

— **Jancsó Geiza** k.-vásárhelyi gyógyszerész lapunk mai számában közölt hirdetésére egész jó lelkiismerettel hívjuk fel olvasóink figyelmét.

— **„A gyergyói első takarékpénztár”** részvénytársaság forgalmi kimutatása 1883. jan. haváról. Bevétel: Pénztári maradvány 1882. decz. 31-én 1999 frt 34 kr. Betét 76 tétel 9278 frt 51 kr. Visszafizetett váltó-ból 34,911 frt. Visszafizetett előlegből 264 frt. Befizetett kamatból 975 frt 4) kr. Befizetett illetékből 437 frt 79 kr. Betéti könyvecske árából 2 frt 20 kr. Részvény-átíratási díj 37 frt. Késedelmi kamat 5 frt 8 kr. Különfélék 79 frt 90 kr. Visszaváltókra felvett kölcsön 6100 frt. Folyó számlára felvett kölcsön 4500 frt. Bélyegilleték 5 frt 39 kr. Közkórházalap 185 frt. Ideiglenesen felvett kölcsön 570 frt. Összesen: 59,400 frt 61 kr. Kiadás: Visszafizetett betét és tőkésített kamat 25 tétel alatt 3419 frt 2 kr. Visszafizetett betét és tőkésített kamat folyó kamata 1 frt 50 kr. Kölcsön adatott váltóra 36,491 frt. Kölcsön adatott előlegre 135 frt. Kifizetett osztalék 3795 frt 58 kr. Kifizetett tiszteletdíjak 1295 frt. Kifizetett jótékonyczál 185 frt. Kezelési költség 7 frt 20 kr. Tiszviselők és szolga 1883 januárhavi fizetése 170 frt 83 kr. Visszaváltókra felvett kölcsön-beváltás 8025 frt. Felvett kölcsönök kamata 224 frt 3 kr. Üzleti költség 214 frt 27 kr. Postadíj és főköllemény 9 frt 10 kr. Heti-biztosok napidíjai 38 frt. Ideiglenesen felvett kölcsön visszafizetés 570 frt. Pénztár-készlet 1883. jan. hó 31-én 4920 frt 8 kr. Összesen: 59,400 frt 61 kr. Kelt: Győ.-Szentmiklóson, 1883. jan. hó 31-én. Merza Kristóf, elnök. Juhász Károly, titkár.

— **Uj magtermelő telep.** Bizonyára érdekelni fogja a t. gazdaközönséget, hogy Mauthner Ödön országjárta ismert budapesti magkereskedő-cég egy 1200 holdas gazdaságon újabb magtermelő telepet létesített s ezáltal ismét szaporította ama tényezők számát, a melyeknek használata és folyton szemmel tartása által e cégnek oly kiváló módon sikerül vevőinek igényeit kielégíteni s ezer köré, úgy az országban, mint a hazán kívül, mind jobban terjeszteni. Alkalmunk volt a nevezett magkereskedő-cég 1883. évi, ép most megjelent dustartalmu főárjegyzékét megtekinteni s mondhatjuk, hogy e ritka skavavattossággal szerkesztett árjegyzék átolvasásánál bizonyára mindenki ama meggyőződésre jut, hogy egy valóban elsőrangú és a mezőgazdaság jelen s mindinkább fejlődő viszonyainak teljesen megfelelő magkereskedéssel állunk szemben, mely épenséggel nem szorul dicsegetésre. Az említett díszes főárjegyzéket érintett cég kívánatra bárkinek szívesen megküldi.

Irodalom.

— **A „Koszorú”** 5-ik száma a következő tartalommal jelent meg: Mit csinált örömeben Darkó Dénes? (Elbeszélés.) Irta Jakab Ödön. San' Ambrogio (Giuseppe Giusti költeménye) Radó Antalról. Ózi verőfény. (Regény.) Irta Margitay Dezső. Őseink, mint napimádók. Irta György Aladár. Színházak stb. A „Koszorú” előfizetési ára egész évre 8 frt. Az előfizetési pénzek Aigner Lajoshoz intézendők Budapesten.

— **Mulatató Zsebkönyvtár** ezim alatt Buzárovits G. könyvkiadósága Esztergomban egy igen érdekes humorisztikus szép-irodalmi vállalatot indított meg, melyből épen most kaptuk kézhez ismertetés végett a 16., 17. és 18-ik füzetet. Az egyik kettős füzet Gerstácker hírneves novelláját, a Végzeteket közli Zólyomi ügyes fordításában. A másik Dr. Spinoza (Dr. Ompolyi Ernő) eleven tollából hoz két igen érdekes rajzot. Az egyiknek ezime: A kisvárosi Aristokratia, a másiké Javorek Lukács, a muszka „espion”. Mindkét rajz pezsgő humorral s mindvégig lekötőlegző érdekfeszítéssel van írva. — A Buzárovits-féle kiadó-ság a Mulatató Zsebkönyvtár keretében (19. és 20-ik számanak) a múlt század első magyar humoristájától, Gróf Gvadányi József lovas generálisától, a „Poleskei Nótárius” híres írójától fogja közteni Rontó Pált egészen az eredeti kiadás nyomán. Rontó Pál már régóta ritka könyv s így megjelenését kétségkívül annál nagyobb örömmel üdvözölhetjük. A Mulatató Zsebkönyvtár eddig megjelent füzeitől őszintén ajánlhatjuk olvasóinknak. A csinos és takaros füzetek ára egyenkint tizenkét krajczár. Tíz egymásután következő számú füzet előfizetési ára bármilyen postai küldéssel 1 frt. — Minden füzet egy teljes olvasmányt képez. Az előfizetési pénzek és megrendelések Buzárovits Gusztáv könyvkiadósága Esztergomba ezimzendők.

— **Megjelent az „Önügyvéd”** 18-ik füzeté. (Irta Knorr Alajos, kiadja ifj. Nagel Ottó Budapesten a nemzeti színház bérházában.) E füzetben a szerző folytatja a csodélfáras ismertetését, különösen a megámadott követelések körüli eljárást, a bejelentés alá eső igényeket, a csödvagyony

kezelésének és értékesítésének módját, a csőd befejezésének különböző módjait, a kénszeregyesség, a kereskedelmi csőd, a sommás eljárás szabályait és a büntető határozatokat; ezt követve közli a telekkönyvi eljárást, nevezetesen a bekelezés, előjegyzés, feljegyzés és törések szabályait; a telekkönyvi hatóságok ügykörét és a bejegyzési illetékeket; ezzel áttér a perenkívüli eljárás ismertetésére, előadja a bíróságok és gyámhatóságok hatáskörét nem peres ügyekben, az illetőséget nem peres ügyekben, és pedig úgy a hatóságok, mint a gyámhatóságoknál; azután közli a különböző perenkívüli eljárások szabályait, nevezetesen a kiskorúság meghosszabbítása, atyai hatalom megszüntetése és gondnokság alá helyezés körüli eljárások szabályait, végre megkezdi a hagyatéki eljárás ismertetését. E dustartalmu füzet ára 30 kr.

Nyilvános nyugtázás.

A győri árviz-károsult tanítók és családjai felsegélése végett adakoztak a kézdivásárhelyi közs. el. fiu- és leányiskola tanulói közül:

A.) Fiúk: I. osztály.

Longhi Szeráfin 20 kr, Pongrácz István 10 kr, Nagy Ferencz 10 kr, Ambrus József (Mártoné) 2 kr, Jancsó Sándor 2 kr, Mágori Mózes 3 kr, Grájzing János 2 kr, Wagner Rudolf 2 kr, Balogh János 10 kr, Kovács János 10 kr, Eber Herman 1 kr, Tóth István (Istváné) 12 kr, Péntes Sándor 2 kr, Czirmai Zoltán 4 kr, Czibalmás Ferencz 2 kr, Lázár János 4 kr, Dézsi András 4 kr, Kovács József 5 kr, Lebovics Dávid 2 kr, Nagy Gyula 4 kr, Sándor István 10 kr, Kovács Lázár 1 kr, Balázs Gyárfás 2 kr, Szöcs Mózes 2 kr, Dénes Jenő 20 kr, Csekme István 4 kr, Pál Sándor 10 kr, Jancsó Lajos 2 kr, Császár József 2 kr, Györbiri Lajos 10 kr, Szotyori Bálint 1 kr, Ambrus József (Alberté) 4 kr, Szöcs József 4 kr, Simon Rezső 10 kr, Fazekas Ferencz 10 kr, Nagy Gyula (Dániel) 1 krajczár.

II. osztály:

Gyöngyösi Zoltán 10 kr, Megyaszi Lajos 4 kr, Szöcs Mihály 33 kr, Nagy József 5 kr, Molnár József 5 kr, Jankó Jenő 1 kr, Gaáli Ede 10 kr, Szász István 5 kr, Csávási Gyula 2 kr, Nagy Mózes 4 kr, Friedman Sándor 20 kr, Szöcs József 2 kr, Szacsva Pál 4 kr, Farkas Sándor 10 kr, Szabó István 2 kr, Kovács Lázár 2 kr, Szotyori Sándor 2 kr, Kádár Ferencz 5 kr, Bandi Mihály 2 kr, Szöcs Mózes 5 kr.

III. osztály:

Balogh Zoltán 4 kr, Baricz Árpád 10 kr, Bodó Farkas 6 kr, Czirmai Antal 4 kr, Dénes Ödön 20 kr, Dinuj Béla 2 kr, Dinuj Géza 2 kr, Eber Dávid 6 kr, Farkas Gyula 10 kr, Friedman Herman 6 kr, Jancsó János 5 kr, Jancsó Lajos 10 kr, Jancsó Pál 5 kr, Jankó Gyula 3 kr, Mágori Endre 3 kr, Mátis András 2 kr, Nagy Béla 5 kr, Nagy Pál 10 kr, Nyágy Lajos 4 kr, Pap János 2 kr, Péntes Béla 2 kr, Rác Géza 10 kr, Simon Oszkár 10 kr, Szacsva Sándor 4 kr, Szentpáli Imre 10 kr, Szotyori

János 4 kr, Szotyori József 5 kr, Szotyori Károly 4 kr, Szöcs Bálint 10 kr, Szöcs Gyula 5 kr, Szöcs Imre 5 kr, Szöcs József 4 kr, Szöcs Károly 4 kr, Váradi István 4 kr, Vincendorfer Albert 10 kr.

IV. osztály.

Tóth István 10 kr, Szacsva Gyula 4 kr, Belezna Gyula 10 kr, Turóczi Kálmán 5 kr, Molnár Dániel 10 kr, Ada Ferencz 20 kr, Csekme Mózes 10 kr, Baló Ödön 20 kr, Longhi Domokos 20 kr, Roekenbauer Adolf 5 kr, Szabó Gyula 10 kr, Péntes Imre 2 kr, Dézsi Ferencz 4 kr, Czirmai József 2 kr, Jákó József 10 kr, Szöcs Ferencz 5 kr, Grósz István 2 kr, Szabó Károly 2 kr, Kádár András 9 kr, Medgyaszai Gábor 10 krajczár.

B.) Leányok: I. osztály.

Kassay Margit 1 frt, Varga Róza 11 kr, Benkő Teréz 10 kr, Szacsva Póli 10 kr, Novák Róza 10 kr, Jakab Károli 10 kr, Karácson Róza 10 kr, Fejér Róza 8 kr, Szabó Mária 5 kr, Váradi Mária 4 kr, Szöcs Ida 4 kr, Lipiczki Juliánna 4 kr, Molnár Berta 4 kr, Morafesek testvérek 4 kr, Jancsó Ida 2 kr, Kovács Emma 2 kr, Péter Verona 2 kr, Kovács Anna 2 kr, Rác Amália 1 kr, Hoffman Emma 1 kr, Mágori Róza 1 krajczár.

II. osztály:

Molnár Kata 20 kr, Baricz Anna 9 kr, Turóczi Kata 5 kr, Szöcs Róza 12 kr, Jancsó Róza 10 kr, Szöcs Irma 5 kr, Török Anna 5 kr, Baka Ida 20 kr, Szotyori Teréz 4 kr.

III. osztály.

Fejér Ilona 10 kr, Fekete Piroska 10 kr, Kolonits Gizella 20 kr, Kovács Emma 10 kr, Jancsó Vilma 10 kr, Szacsva Róza 12 kr, Székely Margit 20 kr, Szöcs Mari 2 kr, Tóth Róza 30 kr, Török Aida 20 kr, Tuzson Örsze 10 kr, Vincendorfer Anna 10 kr, Zakariás Anna 20 kr.

IV. osztály.

Longhi Irma 20 kr, Csutak Janka 10 kr, Nagy Vilma 10 kr, Jancsó Mária 12 kr, Kupán Róza 10 kr, Landt Gizella 10 kr, Benkő Amália 10 kr, Karácson Mária 10 kr, Molnár Gizella 9 kr, Binder Teréz 5 kr, Szöcs Anna 5 kr, Eber Lotti 4 kr, Klunglein Rebeka 4 kr, Nagy Mária 4 kr, Lipiczki Gizella 4 kr, Kovács Teréz 3 kr, Jancsó Róza 2 kr.

V. VI. osztály.

Kelemen Ilona 50 kr, Molnár Hajnalka 20 kr, Császár Róza 20 kr, Tuzson Róza 20 kr, Landt Szerena 20 kr, Szöcs Ida 15 kr, Szöcs Anna 15 kr, Nagy Emma 10 kr, Vincendorfer Emma 10 kr, Pongrácz Ilka 10 kr, Popovics Róza 10 kr, Szöcs Irén 10 kr, Fejér Mari 10 kr, Dávid Pepi 10 kr, Krinczki Róza 10 kr, Mihály Róza 10 kr, Tóth Róza 10 kr, Szöcs Róza 10 kr, Jancsó Anna 10 kr, Thamó Ilka 10 kr, Nagy Róza 10 kr, Nagy Ida 10 kr, Kubát Margit 11 kr, Molnár Amál 10 kr, Szacsva Mária 10 kr, Keresztes Anna 10 kr. — Összesen: 16 frt 73 kr.

Kézdi-Vásárhelyt, 1883. febr. 11.

M. Székely János, igazgató.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Február 13-án.

Magyar aranyjárdék	118.60
Magyar vasúti kölcsön	134.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	89.25
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	109.50
M. keleti vasúti államköt. évi 1876	93.75
Magyar földtehermentesítési kötvény	98.50
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	69.—
Temes-bánati földteherm. kötvény	97.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	96.—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	97.50
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	99.—
Magyar nyerevény-sorsjegy kölcsön	115.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109.25
Osztrák járadék papírban	77.75
Osztrák járadék aranyban	78.—
1860. államsorsjegyek	96.25
Osztrák-magyar bankrészvény	129.50
Magyar hitelbank-részvény	825.—
Osztrák hitelintézet-részvény	288.60
Cs. és kir. arany	5.62
20 frankos arany	9.49
Német birodalmi márka	58.50
London (2 havi váltókért)	119.70
Magyar papírbárdék	86.95

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbéő Ferencz,

lfj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Bgy. sz. 143.

Pályázati hirdetmény.

Belügyminiszter ur ő méltóságának mult évi december 20-án 48745 sz. a. kelt leirata alapján a csikmegyei közigazgatásnál 5 joggyakornoki állomás rendszeresített évi 300 frt fizetés és 60 frt lakbérilletményvel, megengedtetvén, hogy az ezen állomásokra kinevezett egyének a szükséghez képest vagy a központi közigazgatásnál, vagy pedig a szolgabíróságoknál alkalmaztassanak. Ehez képest ezen állomások elnyerhetésére pályázat hirdettetik, s pályázni kívánók felhivatnak, hogy orvosi bizonyítvánnyal és jogvégzettséget igazoló hiteles okmányokkal felszerelt folyamodványaitak főispán ur ő méltóságánál f. évi február 25-ig nyújtsák be.

Csik-Szeredában, 1883. febr. 3.

Becze Antal, alispán.

3—3

Hirdetmény.

A néhai ifj. Kovács Jánosné hagyatékát képező összes ingóságok, ifj. Kovács János kertmege-utcai lakásán, **folyó hó 25-én, délután 2 órakor**, közárverezés útján el fognak adadni.

Felhivatnak mindazok, kik vásárolni akarnak, a kittűzött időben megjelenni sziveskedjenek.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhelyt a kiskoru Kovács Vilma tulajdonát képező

„Szarvas“ vendéglő

egy vagy több évre bérbe adandó.

Értekezhetni Tóth Sámuel gyámnál Kézdi-Vásárhelyt.

megküldött könyv

nekem nagy szolgálatokat tett, mert nemcsak én, a ki már teljesen reménytelen valék, hanem számos ismerősöm is a benne foglalt tanácsoknak köszönheti egészsége helyreállítását. Ezeket írja egy szerencsésen kiépült a „Dr. Airy gyógymódjáról.“ E 416 lapra terjedő kitűnő munkában nem csak a betegségek leírása foglaltatik, hanem egyszersmind oly gyógyszerek is vannak felsorolva, melyek tényleg jóknak bizonyultak, úgy hogy a beteg a felesleges kiadásoktól mentve van. Egyik szenvedőnek sem kellene tehát elmulasztani a könyv megszerzését, mely Richter kiadó-intézetében Lipcsében jelent meg. E könyv 75 kr beküldése mellett **Gorischek K.** egyetemi könyvtár által (Bécs, I. István-tér 6. sz.) kívánatra bérmentve küldetik meg.

6*

Butorgyári raktár

Székely-Udvarhelyt. (Botos u. 13. sz.)

Ajánlják

MESTITZ és STEINER

a t. cz. vidéki közönségnek dusan, izlésteljesen berendezett s minden igényeknek megfelelő

butorgyári raktárakat.

8—12

TYUKSZEM- ÉS SÜMÖLCS-IRTÓ

(HASCHICH COLLODIUM).

Biztos hatásáért

kezeskedik alattirt

gyógyszerész.

Ára egy üvegnek 80 kr.

KAPHATÓ JANCsó GÉZA GYÓGYSZERÉSZNÉL KÉZDI-VÁSÁRHELYT.

Nyilatkozat.

12—12

Alattirt kötelességemnek tartom, hogy köszönetet és elismerést mondjak tek. Jancsó Geiza gyógyszerész urnak azon tyukszem- és sümölcsirtó gyógyszeréért, melylyel öcsémnek több, mint 30 darab sümölcsét teljesen elpusztította s egészen veszendőbe menő kezét meggyógyította.

A legjobb lelkiismerettel ajánlhatom a szenvedő emberiségnek.

Kézdi-Vásárhely, 1883. február 7.

Fejér János, kereskedő.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.